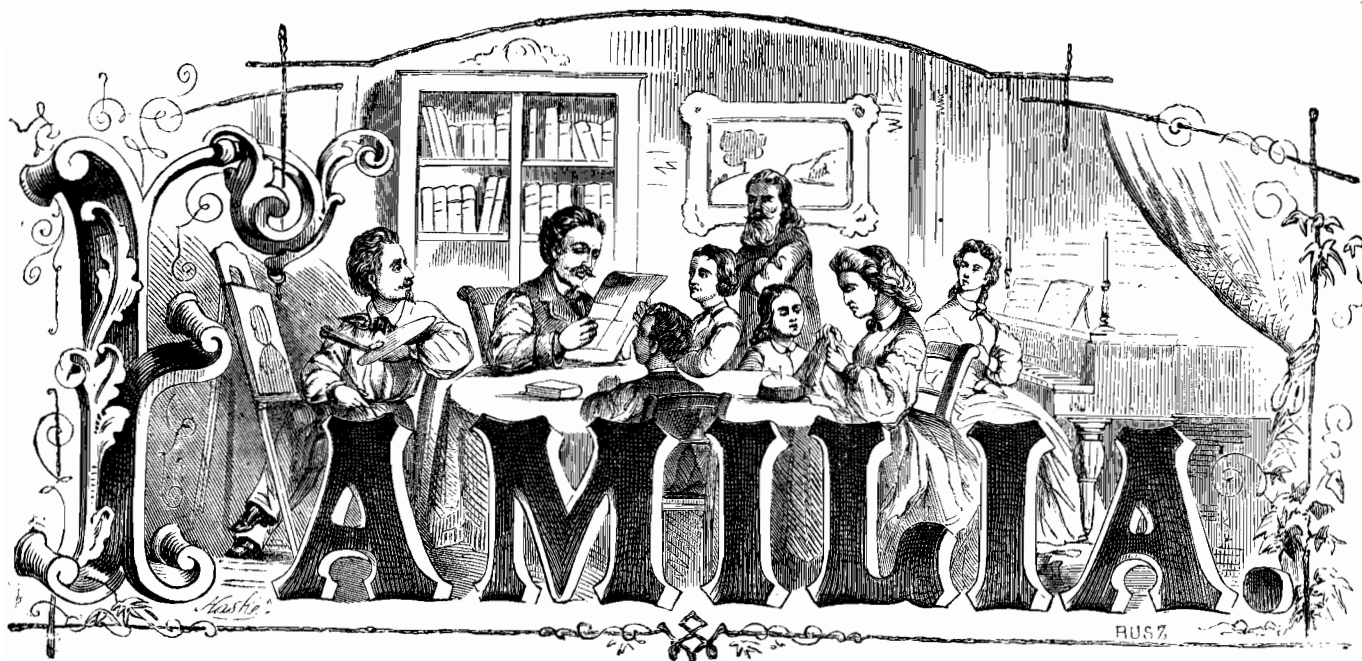

Foia enciclopedica si beletristica cu ilustratiuni.

PEST' A
luni
20 noem.
2 dec.

Ese totu a opt'a di
Pretiu lu pentru Austria
pe Jul. Dec. 4 fl. —
Pentru Romania
pe Jul.—Dec. unu galbonu.

Nr.
45.

Cancelari'a redactiunei
Strat'a morariloru Nr. 10.
unde sunt a se adresá manuscriptele si banii
de prenumeratiune.

Anulu
III
1867.

ASILULU COPILEI.

- „Pentru ce-su, copila, rosii, ardietóre,
Manile-ti ?“ i-díce mam'a 'ntrebatóre.
- „Am culesu capsuine colo pintre spini,
Si d'acee'a-su rosii ale mele mani.“
- „Ce sunt vinetíte adi buzele tale ?“
- „Am mancatu la mure colo diosu in vale.“
- „Ér adi a ta facia pentru ce-a palitu ?“
Tace . . . se confunda . . . apoi a graitu :
- „Du-te, du-te, mama, las' sê-mi sape mie
Unu mormentu si 'ntrinsulu se m'afundu de viia,
- Si radie' o cruce susu la capulu meu,
Ér pe cruce scrie cum ti-oiu spune eu :
- „Cu mani rosie-odata ea venis'a casa ;
Le strinses'amantulu ne mai vrendu s'o lase.
- Alta di cu buze vinete a venitu ;
Elu le sarutase pan' au vinetitu.
- Mai in urma vine trista si palita ;
Ah ! ea fu tradata ; aici e scutita !“

Arone . Densusiannu.

ILÉN'A.

Novela originala.
(Urmare.)

O casania lunga mai avea inca lelea Fra-
sina de a însîrá, de cumva nu esiá mosiu Tom'a
din lontru, ca sê-o intrerumpa, ne mai potendu-
si splicá, câ ce siede Ilén'a atât'a p'afara ?

Ivirea lui mosiu Tom'a, pentru Ilén'a, pa-
rú, ca o lovitura mortala, prin care si-vedea de-
rimate tóte visurile cele de auru, tóta fericirea
venitoriului . . . si totu-si anim'a Ilenei nu potea
simti altuceva, decâtu fericire, candu lu-vediú ;
pentru-câ mosiu Tom'a erá tat'a ei.

Tóc'a betranei inse, neci la ivirea mosiului
nu mai vreá sê-incete, ci s'apucá a o acúsá pre
biét'a féta, cum numai i-esiá pe gura : câ Ilén'a
nu mai vre sê pórté frica de nimene si câ i-am-
blâ mintea pe déluri ; câ Ilén'a, precum se vede,
dóra neci n'are voia de mârítu si inca multe de ace-
le ca-acele. Biét'a fetitia tacea si plangea, pana can-
du mosiu Tom'a o amesuré cu nesce priviri ca totu
atâtea sageti crunte pentru anim'a ei cea blanda.
Ea sciea bine, câ voi'a lui mosiu Tom'a trebue
se fia si voi'a ei, câ-ci altucumu sciea bine si-
aceea, câ tata-seu e omu crancenu, candu ajunge
la stadiulu maniei ; ci ea totu-si cutediá sê faca
o proba, dóra lu-va potea molcomí, dóra lacri-
mile lu-voru potea abate de la propunerea lui
cea atátu de tirana pentru dens'a.

* (*Imperatul Maximilian*) a lasat si unu opu dupa sine, care va aparé in Lipsi'a la Dunkter si Humblot. Titlulu acestui opu este : „Prim'a mea escursiune. Calotorfi prin Greci'a, de Ferdinandu Maximilian.“

Jocuri sociale.

Tóte ce au pene, sbóra.

Societatea se asiédia in pregiurulu unei mese. Toti si-punu manile pe mésa. Atunce unu directoru numesce unulu dupa altulu multe animale cari sbóra, si spune cá acele sbóra, la ce fía-care membru alu societátii trebuie sê-si aredice manile. De exemplu : renduni-c'a sbóra, vulturulu sbóra, filomel'a sbóra. Directorulu inse insira si animale de acele, cari nu sbóra, atunce nu trebuie aredicate manile. De cumva inse óre-care aredica man'a si la numirea atarui animalu care nu sbóra, capeta pedépsa, séu dá pemnu, — si de cumva in casulu d'antâiu nu si-le aredica, asisdere dá pemnu.

A. B. C.

Un'a din societate intréba iute de vecinulu seu : „Déca eu asiú fi amabila, la ce m'ai intrebuintia ?“ — Intrebatulu trebuie sê respunda numai decátu cu aceea-si litera din alfabetu, de es. „La relatiune de amoru.“ Séu mai departe in alta litera. Unulu intréba : „Déca asiú fi busuiocu, la ce m'ai intrebuintia ?“ — „La unu buchetu.“ Si asié mai departe toti in rendu, pana 'n finea alfabetului. Celu-ce nu scie sê respunda iute, dá pemnu.

Taiarea farinei.

Unu taieru se umple cu farina. In farina se ascunde unu anelu. Atunce toti membri societátii ieu cáte unu cutítu si scotu cu elu din farina. De cumva óre-care aredicandu anelulu, acel'a cadíu éراس in taieru, trebuie sê-lu scóta de acolo cu gur'a. La din contra e sílitu a dá pemnu.

Intrebari si raspunsuri.

Fía-care membru alu societátii scrie pe o hartia ceva intrebare, si pe alt'a raspunsulu. Dupa ce toti au scrisu ce au voitu, hartíile se amesteca si apoi se cetescu tóte. Din amestecatur'a acést'a a hartíiloru apoi esu contraverse fórté curióse. De exemplu : „Unde fusesi a séra ?“ — „Crinolinele nu tóte sunt frumóse.“ — „Fost'ai candva amorusu ?“ — „Nu e ca vinulu.“ — „De ce nu-ti mai aduci a minte de vechi'a ta relatiune ?“ — „Am a casa nevésta si patru copíi.“

Pentru ce ? si pentru cá.

Societatea se imparte in dóue párti egale. Unu membru impartiesce incetu fía-caruia din o parte totu intrebári, cari se incepu cu : „Pentru ce ?“ — Éra la cealalta parte i-spune totu raspunsuri curióse si nepotrivite, cari sê incepu cu : „Pentru cá.“ Atunce celu d'antâiu intréba : „Pentru ce n'ai fostu a séra inconcertu ?“ Celalaltu raspunde : „Pentru cá semliscele supré mici.“ — „Pentru ce esti adi atátu de maniosu ?“

— „Pentru cá érn'a totu ninge.“ — „Pentru ce nu voiesci sê vorbesci adi nimica cu mine ?“ — „Pentru cá siórecele se teme de pisica.“

Stranutarea.

Toti membri societátii dícu de odata „hasu, hesu, hisu,“ — si a nume unulu „hasu,“ — altulu „hesu,“ — si alu treile „hisu.“ Din acést'a apoi ese unu sunetu ca si candu intrég'a societate ar fi stranutat de odata.

Ros'a Trandafir.

Gácitura de siacu.

De S. Micsia.

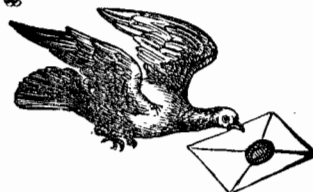
re.	doru	a-	ra-	rosi	de	si	ló-
ro	o	a-	unu	spre	co	re	'n
Si	pe	ta	fló-	co	pieptu	re	se
e	síe	man-	si	Cu	da-	ta	do
ra-	te	rulu	a-	re	ro-	In	Tran
in	de	tó	dra	fi-	moru	pi	stép
re,	re	am-	ne-	ti-	sce	mi	ta
ple	tu-	Ce	ni-	si	ca	de	ghim-

Se póte deslegá dupa sarítur'a calului.

Deslegarea gáciturei de siacu din nr 43 : „Unde nu e virtute, acolo omulu d'omenia trebue, sê se cuge-te ca si scosu din tíera.“ Deslegare buna nu primiramu de la nimene.

Deslegarea gáciturei numerice din nr. 42 amu mai primit'o de la d-ele Nin'a Branu, Teresi'a Fabianu, Luis'a Venter, Emili'a Manu, Luis'a Orosz, Ioanca Berinde, Mari'a Fabianu.

POSTA REDACTIUNEI.

Segedinu. Te poti basá pe iubirea ce o avemu catra teno-rimea rmmana, dar pentru aceea nu pófti ca se publicamu pla-giature.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : **IOSIFU VULCANU.**

S'a tiparitu in Pest'a 1867. prin Alesandru Kocsi (in tipografi'a lui Érkövi, Galgóczy si Kocsi.) Píati'a de pesci Nr. 9.